

1998), blev forholdet henført under straffelovens § 216, stk. 2, og den pågældende var tidligere straffet for et lignende forhold.

I bilag 3 findes kun en dom, der med sikkerhed vedrører et enkelt forsøg på overfaldsvoldtægt, nemlig dom 8, 1996, hvor straffen blev fastsat til fængsel i 4 måneder, og som vedrører et noget atypisk tilfælde.

Som det fremgår, varierer straffene således fra 4 måneder og til fængsel i 2 år, men »normalstraffen« for forsøg på overfaldsvoldtægt må antages at være 6 til 9 måneders fængsel.

Fuldbyrdet overfaldsvoldtægt forelå i det udvalgte undersøgelsesmateriale kun i tre sager. Straffene blev i disse sager udmålt til fængsel i 3 år, 2 år og 2 år og 6 måneder.

I sagen, der medførte fængsel i 3 år (dom 12, 1998), blev forholdet henført under straffelovens § 216, stk. 2. Sagen omfattede endvidere røveri over for voldtægtsofferet. I dom 13, 1998, hvor straffen blev fastsat til fængsel i 2 år, blev voldtægten begået af to gerningsmænd i forening, hvilket efter straffelovens § 80, stk. 2, i reglen anses som en skærpende omstændighed. I denne sag blev de pågældende også dømt for ulovlig frihedsberøvelse. I den sidste sag (dom 14, 1998) forelå der udover en fuldbyrdet voldtægt, forsøg på voldtægt over for en anden kvinde kort efter, hvilket må have haft væsentlig betydning for straffen på fængsel i 2 år og 6 måneder.

I bilag 3 findes en dom (dom 13, 2000) vedrørende fuldbyrdet overfaldsvoldtægt, hvor straffen blev fastsat til fængsel i 2 år. Voldtægten var begået under indtrængen i ofrets bolig ved indbrud, og den voldtagne var en kvinde på 83 år.

Ingen af de nævnte domme er fuldt ud egnede som grundlag for vurderingen af strafniveauet i denne type sager, fordi der i alle sagerne forelå skærpende omstændigheder, der må have haft betydning for strafudmålingen.

Det er derfor på grundlag af det foreliggende materiale vanskeligt at vurdere »normalstraffen« for fuldbyrdet overfaldsvoldtægt. Et forsigtigt skøn fører dog frem til, at udgangspunktet for straffastsættelsen formentlig ligger i niveauet omkring 1 år og 6 måneder.

Med hensyn til *forsøg på kontaktvoldtægt* foreligger der i det udvalgte undersøgelsesmateriale (bilag 2, gruppe 3) 3 domme fra 1998. To af sagerne medførte fængsel i 10 måneder, og en sag medførte fængsel i 1 år.

I sagen, der medførte fængsel i 1 år (dom 16, 1998) lagde retten vægt på styrken af tiltaltes forsæt og på, at tiltalte tidligere var straffet for voldsforbrydelser. I dom 15, 1998, hvor straffen blev fastsat til fængsel i 10 måneder, var forholdet begået over for en 14-årig pige, hvilket må have haft betydning for strafudmålingen. Den anden sag (dom 17, 1998), der medførte fængsel i 10 måneder, må imidlertid anses for at være illustrativ for »normalstraffen«, idet overtrædelser af våbenloven og butikstyveriet, der indgik i denne dom, ikke kan antages at have haft væsentlig betydning for strafudmålingen.

I bilag 3 findes en dom, der medførte fængsel i 9 måneder (dom 2, 1994). Bilag 3 indeholder også en helt ny dom (dom 14, 2000), der medførte fængsel i 1 år, men denne dom omfattede også en længere frihedsberøvelse af kvinden samt enkelte andre forhold og var i øvrigt atypisk, idet tiltalte og kvinden efterfølgende gik i skoven sammen.

Der er altså ikke i det foreliggende materiale mange domme, der er egnede til at belyse strafudmålingsniveauet i sager om forsøg på kontaktvoldtægt. Strafniveauet i denne typer sager må dog skønnes at svare nogenlunde til niveauet ved forsøg på overfaldsvoldtægt.

Fuldbyrdede kontaktvoldtægter er i det udvalgte undersøgelsesmateriale i bilag 2, gruppe 4, belyst ved 12 domme fra 1998. Straffene varierer fra 10 måneders fængsel til fængsel i 3 år.

I de to sager, der medførte fængsel i 10 måneder (dom 24, 1998 og dom 26, 1998), blev voldtægten begået uden anden tvang end fastholden af kvinden. I den ene sag, var der i øvrigt dissens for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år. To sager medførte i lignende tilfælde fængsel i 1 år (dom 21, 1998 og dom 23, 1998), men i disse sager indgik også anden kriminalitet, der må antages at have haft indflydelse på straffen.

I 4 sager er der idømt straffe på henholdsvis 1 år og 3 måneder (dom 19, 1998 – en lidt atypisk sag, hvor forholdet blev henført under § 216, stk. 2, men hvor der på den anden side blev lagt vægt på, at kvinden kort forinden voldtægten, mens tiltalte var tilstede, havde haft frivilligt samleje med tiltaltes ven), 1 år og 6 måneder (dom 20, 1998 – hvor retten lagde vægt på, at der var tale om en voldtægt over for en i fysisk og psykisk henseende særdeles svag kvinde), 1 år og 8 måneder (dom 22, 1998 – fællesstraf omfattende en reststraf på 144 dage) og fængsel i 1 år